

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.657/2025. számú ügyben Szegeden, 2026. január 22. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a 22. sorszámu

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indított büntetőügyben a *Szolnoki Törvényszék* 2025. március 4. napján kihirdetett 22.B.713/2022/130. számú ítéletét *megváltoztatja*:

vádlott1 I. rendű vádlott szabadságvesztésének *végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.*

vádlott2 II. rendű vádlott cselekményeit *társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata, (3) bekezdés] minősíti.*

vádlott2 II. rendű vádlott esetén a *halmazati büntetésre utalást mellözi.*

A II. rendű vádlottal szemben elrendelt további vagyonelkobzás összegét *1.766.855.- (egymillió-hétszázhatvanhatezer-nyolcszázötvenöt) forintra felemeli.*

vádlott3 III. rendű vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozata *fegyház.*

Felhívja vagyoni érdekelt1 *vagyoni érdekeltet*, hogy amennyiben a részére kiadni rendelt dolgokat a határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy vádlott1 I. rendű vádlott terhére rótt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének jogszabályi alapja helyesen Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata, (3) bekezdés.

vádlott3 III. rendű vádlott terhére rótt kábítószer birtoklása büntettének jogszabályi alapja helyesen Btk. 178. § (1) bekezdés 3. *fordulata*, 4. *fordulata*, (2) bekezdés b) pont.

Az elsőfokú ítélet alapját képező tárgyalási napok közül a 2024. május 18. napjára utalást mellőzi és feltünteti a 2024. május 10. napját és a 2024. október 9. napját.

Az elsőfokú ítélet szerint a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányságon nyilvántartott és elkobozni rendelt 71 db simítózár tasakot a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelkezelője kezeli B100009726921 szám alatt.

Kötelezi vádlott1 I. rendű vádlottat további 20.500.- (*húszezer-ötszáz*) forint elsőfokú eljárásban felmerült további bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A vádlott1 I. rendű vádlott által 2025. március 10. napjától 2026. január 22. napjáig, valamint vádlott3 III. rendű vádlott által a 2025. március 4. napjától 2026. január 22. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Kötelezi vádlott1 I. rendű vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 25.200.- (*huszonötezer-kettőszáz*) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Megállapítja, hogy vádlott1 I. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.1, tényleges tartózkodási helye a BV Intézet,

vádlott2 II. rendű vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.sz.2,

vádlott3 III. rendű vádlott lakcíme: cím3, tényleges tartózkodási helye a BV Intézet3.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Szolnoki Törvényszék a fenti ítéletével vádlott1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében [Btk. 176. § (1)

bekezdés 2. és 4. fordulat, (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat]. Ezért az I. r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg azzal, hogy az I. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható. Az I. r. vádlottól lefoglalt és a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál nyilvántartott 235.000.-Ft, valamint az I. r. vádlott vonatkozásában további 1.723.750.-Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] vádlott2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat]. Ezért vádlott2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg azzal, hogy a II. r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A II. r. vádlottól lefoglalt és a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál nyilvántartott 120.000.-Ft, valamint 1 db video recorder rögzítő doboz, 2 db márka1 típusú mobiltelefon készülék, márka2 laptop, 2 db aranyak látszó gyűrű, további 2 db női gyűrű, 1 pár női fülbevaló, 2 db nyaklánc, 1 db arany női gyűrű, valamint további 1 db női gyűrű vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el. Ezen túlmenően a II. r. vádlottal szemben további 1.368.470.-Ft vonatkozásában vagyonekobjást rendelt el.

[3] vádlott3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 4. fordulat, (2) bekezdés b) pont]. Ezért a III. r. vádlottat 5 év szabadságvesztésre és 5 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a III. r. vádlott a szabadságvesztés büntetésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A III. r. vádlott vonatkozásában elrendelte a Kunszentmártoni Járásbíróság 5.B.88/2018/18. számú ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés végrehajtását.

[4] Az ORFK Központi Kábítószer-raktárában nyilvántartott bűnjeleket, valamint a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányságon Bnyt.2020/44/1. sorszám alatt nyilvántartott 71 db 7X4 cm-es simítózáras tasakot elkobozta. A Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál bevételezett márka3 és márka4 típusú mobiltelefon készülék lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte vagyoni érdekelt IV. r. terhelt részére.

[5] Kötelezte az I. r. vádlottat az eljárás során felmerült 605.993.-Ft, a II. r. vádlottat 363.995.-Ft, és a III. r. vádlottat 215.493.-Ft, valamint az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen 80.420.-Ft, és az I., II., III. r. vádlottakat egyetemlegesen 86.801.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára, a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatala felhívásának kézbesítésétől számított 15. napon belül.

[6] Az elsőfokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be:

- vádlott1 I. r. vádlott és védője eltérő tényállás, eltérő jogi minősítés, részbeni felmentés, valamint a büntetés enyhítése érdekében, illetve az I. r. vádlottól lefoglalt 235.000.-Ft vagyoni érdekeltl részére történő kiadása iránt,
- vádlott2 II. r. vádlott felmentés és enyhítés érdekében, míg védője eltérő tényállás, eltérő jogi minősítés, valamint enyhítés,
- vádlott3 III. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

[7] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.112/2023/28. számú indítványában a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Eljárási szabálysértésekre, az egyik eljárás szabálysértés kiküszöbölése érdekében bizonyítás elrendelésére és tárgyalás kitzzésére, az elsőfokú ítélet tényállásának helyesbítésére és kiegészítésére, az elsőfokú ítélet meghozatala óta történt jogszabály módosításra és ezzel összefüggő, valamint egyéb eltérő minősítésre, a bűnösségi körülményekre, az I. r. vádlottat terhelő bűnügyi költségre vonatkozóan tett észrevételeket.

[8] Az elsőfokú ítélet meghozatalát követő büntető törvénykönyvi rendelkezések módosulására figyelemmel – a részletesen kifejtett álláspontja szerint – a 2. § (2) bekezdése alapján vádlott1 I. r. és vádlott3 III. r. vádlott esetében az elkövetéskor hatályban volt, míg vádlott2 II. r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályban lévő jogszabály a kedvezőbb a vádlottakra nézve, ezért annak alkalmazását indítványozta.

[9] Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és vádlott1 I. r. vádlott cselekményének társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] és társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulat] minősítését, az I. r. vádlott további 20.500.-Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezését, vádlott2 II. r. vádlott cselekményének társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] minősítését, a vele szemben kiszabott büntetés halmazati büntetésként feltüntetésének mellőzését, vádlott3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban megállapítását, vagyoni érdekeltl vagyoni érdekelt felhívását arra, hogy amennyiben a határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a neki kiadni rendelt dolgot, akkor az az állam tulajdonába kerül, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a tárgyalási napok közül az ítéltábla mellőzze a 2024. május 18. napjára utalást, valamint tüntesse fel a 2024. május 10. napját és a 2024. október 9. napját.

[10] vádlott1 I. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését részletesen írásban indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet részben megalapozatlan, mivel részben ellentétes az elsőfokú bíróság által megállapított bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre részben helytelenül következtetett, valamint nem vette figyelembe a Be. 7. § (4) bekezdését. Tényállási pontonként részletezte arra irányuló álláspontját, hogy miért tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az ítéleti tényállást döntően az egyéb, és leginkább szakértői bizonyítékok mellett a bírósági szakban tett tanúvallomásokra alapította, akik kábítószer fogyasztók vagy

kereskedők voltak, így maguk is bűncselekmény megvalósítói, akik saját pozícióik védelme érdekében vallomásukkal igyekeztek kiszolgálni a nyomozó hatóság vélt vagy valós elvárásait. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság előtt a nyomozás során tett vallomásuktól lényegesen eltérő vallomást tettek, és a nyomozati vallomásukat csupán a hamis tanúzás következményeire történt figyelmeztetésük után tartották fenn. Erre figyelemmel a tanúk vallomásait fokozottan kell vizsgálni, és azok csak annyiban fogadhatók el az ítéleti tényállás alapjául, ha azt más objektív bizonyíték is alátámasztja. Ezen túlmenően az I. és II. r. vádlottak társtettesi elkövetési magatartását is vitatta, miután testvérek, lehetséges, hogy tudtak az egymás ilyen irányú tevékenységéről, de ezen túlmenően a védő álláspontja szerint nincs bizonyíték, amely azt támasztotta alá, hogy közösen valósították meg a bűncselekmények törvényi tényállásait, amit ugyancsak alátámaszt az, hogy külön-külön tényállásokban szerepelnek. Miután a védő által kifejtettek szerint nem merült fel adat az esetleges közös beszerzésre vagy a közös értékesítésre vonatkozóan, így a társtettség megállapításának mellőzését indítványozta. A lefoglalt 235.000.-Ft vagyoni érdekeltnek kiadását is szükségesnek tartotta, mivel az összeg előadása szerint a számára járó családi pótlék, gyermekgondozást segítő ellátás és anyasági támogatás, valamint egyszeri gyermekszülési támogatás jogcímén került részére megfizetésre, amelyekkel kapcsolatos dokumentumok az iratok között fellelhetők. A büntetés enyhítésére irányuló indítványát azzal indokolta a védő, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta enyhítő körülményként értékelni az I. r. vádlott részbeni beismerését, a kialakult sorsszerű megbetegedéseit, illetve a jelentős időmúlást, amelyek nyomatékos figyelembevételét indítványozta a büntetés enyhítése körében.

[11] vádlott2 II. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban előterjesztett részletes fellebbezés indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú ítéleti tényállás téves, az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre tévesen következtetett. Az eltérő tényállás, valamint minősítés vonatkozásában továbbra is fenntartotta, hogy az I. és II. r. vádlott társtettesi elkövetési magatartása nem állapítható meg, arra bizonyíték nincs, hogy egymás tevékenységéről tudva közösen valósították volna meg a szándékos bűncselekményeket. Egyetlen tanú sem tett olyan vallomást a védő álláspontja szerint, hogy amikor nem kaptak pszichoaktív anyagot, akkor az I. r. vádlott küldte volna a fogyasztót a II. r. vádlotthoz, vagy fordítva. A társtettesi elkövetői alakzat pusztán azon az alapon történt megállapításra, hogy az I. és a II. r. vádlott testvérek, nem elegendő a társtettesi elkövetői alakzat megállapításához. Utalt arra is, hogy tanú1 és tanú2 tanúk, illetve a II. r. vádlott is előadta, hogy haragos viszonyban voltak egymással. Utalt a védő a Pécsi Ítéltábla két ítéletére, amelyek szerint az adásvételek bizonyítottságának hiányában a kereskedés fordulátát nem lehet megállapítani és a terheltek terhére róni. Önmagában a kábítószer jelentős mennyisége pedig nem alkalmas arra általában, hogy az elkövető forgalomba hozatali szándékát egyértelműen alátámassza. Utalt a védő a Pécsi Ítéltábla egy további ítéletére is, amely szerint a terhelt cselekménye forgalomba hozatal kísérletének minősült, amikor egy közlekedési baleset alkalmával jelentős mennyiségű kábítószerrel találtak nála, mivel a forgalomba hozatal befejezett alakzatát abban az esetben lehet megállapítani, ha a kábítószer bekerül a kereskedelmi forgalomba, vagyis a továbbadás folytán ténylegesen megnyílik annak lehetősége, hogy a kábítószerhez más vagy mások is hozzájuthassanak, amire abban az ügyben nem került sor, így az elkövető cselekménye kísérleti szakban maradt. A védő hangsúlyozta, hogy a kábítószer mennyisége mindössze 2 grammal haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, illetve utalt arra is, hogy önmagában a kábítószer jelentősebb mennyisége a jogalkalmazó számára jelenthet kiindulópontot, amely csak az egyéb bizonyítékokkal összevetve értékelhető terjesztői szándék vizsgálata kapcsán. Hangsúlyozta azt is a védő, hogy a kábítószer-kereskedelmet a II. r. vádlott azért sem valósította és nem is

valósíthatta meg, mivel a rendszeresség esetében nem állapítható meg, nem folyamatos jellegű a tevékenysége, és ismétlődő adásvételek nem valósultak meg, a kábítószer-kereskedelem másik elkövetési magatartása, az átadás pedig akkor valósul meg, ha az elkövető a birtokában tartott, vagy rendelkezésre álló kábítószerrel egy másik konkrét személy birtokába adja, aki ezt saját maga akarja elfogyasztani. Utalt a védő arra is, hogy a kábítószer-kereskedelemhez használatos eszköz, így például mérleg nem került lefoglalásra, lehallgatási jegyzőkönyvek, szöveges üzenetek nem támasztják alá a II. r. vádlott kereskedelmi magatartását. A II. r. vádlott vallomása szerint saját magának porciózta ki a kábítószerrel, ezzel biztosítva a maga számára, hogy a szükséges mennyiséget ne lépje túl. Mindezekre figyelemmel a II. r. vádlott cselekményének a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti kábítószer birtoklása büntettének minősítését, másodsorban ezen bűncselekmény 4. fordulatában meghatározott jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása büntettének, harmadlagosan a kábítószer forgalomba hozatallal elkövetett kereskedelem kísérletének minősítését, a társtettesi elkövetői magatartás megállapításának mellőzését indítványozta. A büntetés enyhítése körében bejelentett fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a II. r. vádlottal szemben az eljárás megindulása óta újabb büntetőeljárás nem indult, elvégezte a fogyasztással kapcsolatban az elterelést, amely óta nem is fogyasztott kábítószerrel, rendszeres jövedelemmel rendelkezik, egy büfét üzemeltet, beteg édesanyját ápolja, amely után ápolási segélyben részesül és a tőle lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma mindösszesen 2 grammal haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát.

[12] vádlott3 III. r. vádlott védője a másodfokú eljárásban a fellebbezését részletesen írásban indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékértékelő tevékenysége körében tévesen jutott arra a következtetésre, hogy tanú3 tanúvallomása a tényállás alapjául nem szolgálhat, viszont vádlott3 III. r. vádlott tagadó vallomására és a III. r. vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyíték hiányára tekintettel nem adott magyarázatot arra, hogy miért állapítható meg az, hogy a III. r. vádlott volt az, aki a 18,87 gramm kábítószerrel a feltalálási helyén elrejtette. Álláspontja szerint a törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége során tényről tényre helytelenül következtetett, az ítéleti tényállás III. pontja megalapozatlan, ezért a III. r. vádlott felmentésére irányuló elsődleges fellebbezését fenntartotta. A büntetés enyhítésére irányuló másodlagos indítványát azzal indokolta, hogy a III. r. vádlott által birtokolt anyag hatóanyag-tartalma nem nagy mértékben haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, valamint a további időmúlást is.

[13] A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában foglaltakkal, míg a védők a fellebbezéseik indokolásával egyezően szólaltak fel a fellebbezési tárgyaláson. A III. r. vádlott védője pedig azt ki is egészítette annyiban, hogy a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésére vonatkozó rendelkezés mellőzését is indítványozta.

[14] vádlott1 I. r. vádlott az utolsó szó jogán vitatta a társtettesként történt elkövetést. Hivatkozott a krónikus cukorbetegsége és gerincsérvére, amellyel összefüggésben indítványozta, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg az ítéletábla, mivel rosszabbodott az egészségi állapota.

[15] vádlott2 II. rendű vádlott ugyancsak vitatta a társtettesi elkövetést és hangsúlyozta, hogy az I. r. vádlottal abban az időszakban haragban voltak, és lehet, hogy tudtak egymás dolgáról, de nem voltak kapcsolatban. Előadta azt is, hogy vállalkozást

folymatott, így nem volt rászorulva arra, hogy anyagi haszonszerzés végett kábítószerrel kereskedjen.

[16] vádlott3 III. r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy vádlott1től nem vásárolt kábítószer, barátok voltak és kizárólag annyi kábítószer volt nála, amennyi a fogyasztásához volt szükséges. Ismételten hivatkozott arra, hogy a volt élettársa bevallotta neki, hogy az autóban előtalált kábítószer az egyik ismerősétől kapta.

[17] A fellebbezések alaptalanok.

[18] A bejelentett fellebbezések irányára tekintettel az ítéltábla a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljeskörűen felülbírálta.

[19] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése (abszolút), illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti (relatív) eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárna.

[20] Ugyanakkor osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ügy érdemét nem érintő relatív eljárási szabálysértések kapcsán.

[21] Eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a 2024. május 21. napján 93-I. sorszám alatt érkezett igazságügyi orvosszakértői véleményt az azt követő tárgyalások egyikén sem ismertette.

[22] A Be. 530. § (1) bekezdés szerint az írásban előterjesztett szakvélemény lényegét az egyesbíró vagy a tanács elnöke ismerteti, vagy az ügyész, a vádlott vagy a védő indítványára felolvassa, illetve a jegyzőkönyvvezetővel felolvastatja.

[23] Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény megállapításait az elsőfokú ítélet meghozatala során bizonyítékként értékelte, és az elsőfokú ítélet [116] bekezdésében rögzítettek szerint a szakértői megállapításokat bizonyítékként elfogadta. Az ebből származó bizonyíték más bizonyítási eszköz útján nem pótolható, ezen eljárási szabálysértés az ítéleti tényállás Be. 592. § (2) bekezdés b) pontja szerinti részbeni megalapozatlanságát, részbeni felderítetlenségét eredményezte az I. r. és III. r. vádlottat érintően.

[24] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján az elsőfokú ítéletet tárgyaláson bírálta felül, és bizonyítás körében ismertette az NSZKK Szegedi Intézete 2024. május 22. napján kelt igazságügyi orvosszakértői véleményét.

[25] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészségnek az egyéb eljárási szabálysértésekre tett észrevételeit is.

[26] Az elsőfokú bíróság az elsőfokú ítélet kihirdetését követően a II. r. vádlott védőjét a II. r. vádlottat megelőzően nyilatkoztatta a jogorvoslati jogára nézve.

[27] A Be. 551. § (2) bekezdése szerint a nyilatkozatok sorrendje: az ügyész, a magánfél, a vagyoni érdekelt, a vádlott és a védő nyilatkozata.

[28] A törvényszék az ítélet kihirdetése előtt írásba foglalt rendelkező részének a jogorvoslati résszel együtt történő kézbesítését vagyoni érdekeltl vagyoni érdekelt részére elmulasztotta, valamint elmulasztott rendelkezni arról is a Be. 321. § (5a) bekezdésében foglaltak ellenére, hogy amennyiben a dolog átvételére jogosult vagyoni érdekelt a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a vádemelés után jogerős vagy véglegessé vált határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

[29] A Be. 451. § (4) bekezdése szerint, ha a határozatot kézbesítés útján közlik, a jogorvoslati rész tartalmazza azt, hogy a határozat ellen van-e helye jogorvoslatnak, és azt az eljárás mely résztvevője, hol és milyen határidőn belül terjesztheti elő. A Be. 455. § (3) bekezdése alapján az ügydöntő határozat kihirdetése előtt írásba foglalt rendelkező részét a jogorvoslati résszel együtt kézbesíteni kell a jelen nem lévő fellebbezésre jogosultaknak.

[30] A Be. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoni érdekelt az a természetes vagy nem természetes személy, aki vagy amely elkobozható vagy lefoglalt dolog tulajdonosa, vagy arra nézve a tulajdonjog valamely tulajdonosi részjogosítványával rendelkezik. A (2) bekezdés e) pontja alapján a vagyoni érdekelt jogosult arra, hogy az őt érintő körben jogorvoslattal éljen. A Be. 581. § g) pontja alapján az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésre jogosult a vagyoni érdekelt a rá vonatkozó rendelkezés ellen.

[31] Miután az elsőfokú ítélet az eljárás során lefoglalt 1 db márka3 és 1 db márka4 típusú mobiltelefon készülék lefoglalásának megszüntetését és kiadását rendelte el az ügy korábbi IV. r. vádlottja, vagyoni érdekeltl részére, vagyoni érdekeltl mint vagyoni érdekelt vett részt a jelen eljárásban.

[32] Az ítéltábla a fenti eljárási szabálysértést akként küszöbölte ki a Be. 596. § (1) bekezdés a) pontja alapján, hogy intézkedett az ügydöntő határozat rendelkező részének és a jogorvoslati jogra történő figyelmeztetést tartalmazó tájékoztatásnak a kézbesítése iránt a vagyoni érdekelt részére. A vagyoni érdekelt a részére nyitva állt fellebbezési határidőn belül fellebbezést nem jelentett be.

[33] Ugyancsak eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor a 2023. november 29. napján megtartott tárgyaláson szakértő1 igazságügyi szakértőt kizárólag arra nyilatkoztatta, hogy perben, haragban, rokonságban áll-e a terheltekkel.

[34] A Be. 196. § (2) bekezdése alapján a szakvélemény szóbeli előterjesztése előtt meg kell állapítani a szakértő személyazonosságát és tisztázni kell, hogy nincs-e vele szemben kizáró ok.

[35] A Be. 191. § (1) bekezdése sorolja fel azokat az okokat, amelyek fennállása esetén nem járhat el a szakértő, és ami az érdekeltségén kívül több más okot is tartalmaz, mint amit az elsőfokú bíróság tisztázott.

[36] Ugyanakkor az ítéltábla megállapította, hogy az ügyben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az igazságügyi szakértővel szemben a kizárás bármelyik oka fennállna. Miután a kirendelésekor figyelmeztetésre került az igazságügyi szakértő a kizárási okokra, aki nem tett erre irányuló bejelentést és az eljárás során sem merült fel a kizárási utaló körülmény, ezért a szakértő tárgyaláson tett nyilatkozata törvényesen megszerzett, és mint ilyen, bizonyítékként értékelhető volt.

[37] vádlottl I. r. vádlott és védője az előkészítő ülésen indítványozták a vádiratban megjelölt tanúk vonatkozásában a vallomásaik műszeres ellenőrzését, amely bizonyítási indítványt az I. r. vádlott az eljárás későbbi szakaszában is fenntartott. Az elsőfokú bíróság a 2025. február 19. napján megtartott tárgyaláson meghozott 22.B.713/2022/126-I. számú végzésével azt elutasította, azonban a bizonyítási indítvány elutasítására irányuló indokolási kötelezettségének nem tett eleget, mivel az elsőfokú ítélet indokolási része nem tartalmazza, hogy miért utasította el a tanúk vallomásának műszeres ellenőrzésére irányuló bizonyítási indítványt.

[38] A fenti eljárási szabálysértések az ügy érdemi elbírálását nem érintették, az ítéltábla az utóbbi eljárási szabálysértést azzal küszöbölte ki, hogy az ítélet indokolását kiegészítette.

[39] Így a bizonyítékok értékelésére vonatkozó indokolást az ítéltábla azzal egészítette ki, hogy a műszeres vallomásellenőrzés elrendelésére Be. 212. § (1) bekezdése alapján kizárólag a nyomozás során van lehetőség, ezért a bírósági eljárásban erre nem kerülhet sor.

[40] Az elsőfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett és a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre nézve a szükséges körben és mélységben a bizonyítást felvette.

[41] Az ítéleti tényállást a vádlottak mérlegelésnek alávetett vallomásaira és egyéb bizonyítékokra alapította. A vádlottak elsőfokú ítéletben részletesen és az ügyiratok tartalmának megfelelően megjelenített vallomásainak lényege az volt, hogy nem tagadták, hogy kábítószerrel vásároltak és fogyasztottak, azonban azt tagadták, hogy azzal kereskedtek.

[42] A törvényszék részletes, ügyiratszerű és logikus magyarázatát adta annak, hogy a vádlottak ilyen irányú védekezését miért vetette el, a kábítószer-kereskedelmet tagadó vallomásaikat mely bizonyítékokkal és miért találta megcáfoltnak. Helytálló és részletes indokát adta annak is, hogy azon tanúk esetében, akik a bírósági eljárásban már nem emlékeztek a történetekre, miért a nyomozás során a vádlottakra nézve terhelő vallomásaikat fogadta el, és az abban foglaltak milyen más bizonyítékkal alátámaszthatóak.

[43] A Be. 167. § (4) bekezdése alapján a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése alapján állapítja meg. Ebből következően a bizonyítékok értékelése és a tényállás megállapítása az elsőfokú bíróság feladata, amely feladatát önállóan, a vád keretei között végzi. Az elsőfokú bíróság bizonyíték-értékelő tevékenységének kizárólag az képezi korlátját, hogy ezen tevékenységnek minden lényeges és releváns bizonyítékra kiterjedőnek, ügyiratszerűnek és logikusnak kell lennie. A törvényszék bizonyíték-értékelő tevékenység megfelelt ezen kritériumoknak, erre figyelemmel a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó, eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[44] Az elsőfokú ítéletnek az [1] bekezdését az ítéltábla akként helyesbítette, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség vádiratának száma helyesen: 6.B.627/2020/132.

[45] Az elsőfokú ítéletnek a vádlottak személyi körülményeire vonatkozó részét az ítéltábla akként helyesbítette, hogy vádlott1 I. r. vádlott vagyonát képező cím4 alatti ingatlan értéke 3.000.000.-Ft, amit 5.000.000.-Ft hitel terhel (elsőfokú 126. sz. jegyzőkönyv 6. oldal). Az I. r. vádlottal szemben a Kunszentmártoni Járásbíróság 1.B.235/2016/15. számú ítéletével kiszabott 1 év, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés próbaidéje 2019. június 7. napján letelt. A büntetés végrehajthatósága 2024. június 6. napján elévült.

[46] vádlott3 III. r. vádlottal szemben a Kunszentmártoni Járásbíróság 5.B.88/2018/18. számú ítéletével kábítószer birtoklásának büntette miatt kiszabott 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetés próbaidéje 2021. március 3. napjáig tartott. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mert a III. r. vádlott az I/4. tényállási pontban írt cselekményét ezen próbaidő alatt követte el.

[47] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma és a felvett bizonyítás alapján helyesbítette és kiegészítette a következők szerint:

[48] Alapvető hiányossága volt az elsőfokú ítélet történeti tényállásának, hogy az nem tartalmazza a kábítószeresek tiszta hatóanyag-tartalmát, arról az elsőfokú bíróság kizárólag az elsőfokú ítélet jogi indokolásában a [144]-[154] bekezdésekben adott számot. A történeti tényállásban szereplő kábítószer tényleges hatóanyag-tartalmának figyelembevételével az adott szerre vonatkozó Büntető Törvénykönyv 461. §-beli mennyiség meghatározása alapján lehet megállapítani (kiszámítani), hogy melyik mennyiségi kategória szerint minősül az elkövetett cselekmény. Azaz, a tiszta hatóanyag-tartalom tényállásbeli megjelenítése elengedhetetlen annak megállapításához, hogy milyen minősítésű cselekményt követtek el a vádlottak. Erre figyelemmel a jogi indokolás [144]-[153] bekezdéseiben írt tiszta hatóanyag-tartalmakat az ítéltábla a történeti tényállás részének tekintette, illetve azokat összesítve kiegészítette a tényállást azzal, hogy vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlottak által értékesített ADB-BUTINACA tiszta hatóanyag-tartalma összesen legalább 2,24 gramm, az etil-hexedron tiszta hatóanyag-tartalma összesen legalább 12,39 gramm, a delta-9-THC tiszta hatóanyag-

tartalma legalább 0,004 gramm, az MDMA tiszta hatóanyag-tartalma összesen legalább 22,3 gramm (I-II. tényállások).

[49] A III. tényállást azzal egészítette ki, hogy a vádlott3 III. r. vádlott által tárolt etil-hexedron tiszta hatóanyag-tartalma legalább 16,5 gramm volt.

[50] Az I/3. tényállási pontot akként helyesbítette az elsőfokú ítélet [13] bekezdésben, hogy vádlott1 I. r. vádlott tanú4 részére 2020. februárjától 2021. február 11. napjáig értékesítette a „füst” fantázianevű etil-hexedron hatóanyag-tartalmú kábítószer (elsőfokú 56. számú jegyzőkönyvben rögzített tanú4 tanú vallomása).

[51] Az elsőfokú ítélet [16] bekezdését akként, hogy az I. r. vádlott 2011. február 11. napja és február 18. napja közötti időszakban legkevesebb 80 gramm mennyiségben értékesítette vádlott3 III. r. vádlott részére „füst” fantázianevű etil-hexedron hatóanyag-tartalmú kábítószer.

[52] Az elsőfokú ítélet [28] bekezdését (II/3. tényállási pont) akként helyesbítette, hogy a II. r. vádlott számára kedvezőbb adatokat figyelembe véve - és a kétséget nem a terhelt terhére értékelve -, hogy 2018. január 31. napjától a 2020. június 1. napjáig tartó időszakban értékesített ADB-BUTINACA és etil-hexedron hatóanyag-tartalmú kábító hatású anyagok eladásából a II. r. vádlottnak összesen 2.062.500.-Ft bevétele származott.

[53] Osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy miután a tudati tények a történeti tényállás részét képezik, az elsőfokú ítélet [132] bekezdésében foglaltakat – mivel azok ítéletszerkesztési hiba következtében szerepelnek a jogi indokolásban – a tényállás részének tekintette, és abból mellőzte a „tanúk vallomása szerint” mondatrészt, helyette a fogyasztók kifejezést használta.

[54] Eszerint az I. és II. r. vádlott tudomással bírtak arról, hogy mindketten foglalkoznak kábítószer értékesítéssel. A fogyasztók hol az egyikőjükhez, hogy a másikójukhoz mentek, attól függően, hogy kinél volt éppen jobb minőségű az anyag, illetve küldték is őket egymáshoz.

Ezen tényállásbeli megállapítása a törvényszéknek – többek között – a 4. számú tanú nyomozás során tett és tárgyaláson ismertetett azon vallomásán alapult, hogy felváltva járt az I. és II. r. vádlotthoz vásárolni, mert ha az egyiknél elfogyott az anyag, utána ment a másikhoz, mert amelyiknél elfogyott, azt mondta, hogy menjen a testvéréhez. Szemben a védelmi állásponttal, a törvényszék ezen bizonyítékot ügyiratszerűen és megfelelő mérlegelés mellett fogadta el a tényállás alapjául.

[55] Erre figyelemmel az I. és II. r. vádlottak nem a vallomásuk szerinti párhuzamos módon követték el a cselekményeiket, hanem együttesen, közösen kereskedtek (csak két helyszínen), ezért az egész kábítószer mennyiségért társtettesként felelnek.

[56] Mellőzte az ítéltábla a tényállásból a rendszeres haszonszerzésre és az egyes kábítószeres, illetve pszichoaktív anyagok besorolására vonatkozó megállapításokat, mert ezek egyrészt a jogi indokolásba tartoznak, másrészt részben - későbbiekben kifejtésre kerülők szerint- tévesek is voltak.

[57] Egyebekben a törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéltábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel a felülbírálata alapjául elfogadott.

[58] Az irányadó tényállásban a törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére.

[59] Ami a vádlottak terhére megállapított bűncselekmények jogi minősítését illeti, a tudatmódosító anyagok mikénti megítélése szempontjából nem az képezi a minősítés alapját, hogy az egyes részselekmények kifejtésekor a hatályban lévő jogszabályok szerint az adott tudatmódosító anyag új pszichoaktív anyagnak vagy kábítószernek minősült-e, hanem kizárólag a Btk. 2. § (1)-(2) bekezdése alkalmazandó, amely szerint a bűncselekményt főszabályként az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni. Ha a cselekmény elbíráláskor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni. Ezért jelentősége az utolsó részselekmény kifejtése időpontjának mint az alkalmazandó büntető törvény szempontjából elkövetési időpontnak számító napnak, és az elbírálás időpontjának van, és eszerint kell eldönteni, hogy az adott terheltre nézve az elkövetéskori büntető törvényhez képest az elbíráláskor hatályos büntető törvény kedvezőbb elbírálást tesz-e lehetővé, harmadik időpontban hatályos büntető törvény alkalmazásának nincs helye.

[60] Miután az elkövetési időt az utolsó részselekmény megvalósulása határozza meg, az I. és II. r. vádlottak esetén ez 2021. február 11-18. napja, amikor pedig az etil-hexedron már kábítószernek minősült, ezért annak nem volt relevanciája, hogy korábban az etil-hexedron új pszichoaktív anyagnak minősült. Erre figyelemmel az etil-hexedront a teljes elkövetési időszakra nézve kábítószerként kellett volna már az elsőfokú bíróságnak is figyelembe vennie, nem pedig részben új pszichoaktív anyagnak, részben pedig kábítószernek, s ezáltal két elkövetéskori büntető törvényt alkalmazva. A másodfokú bíróságnak ezért az elsőfokú bíróság által megállapítottakhoz képest eltérő mennyiségekkel kellett számolnia.

[61] Az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt időben, 2025. június 15. napján hatályba lépett a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény, amely többek között jelentősen módosította a Büntető Törvénykönyvben (Btk.-ban) az egészséget veszélyeztető bűncselekmények szabályozását. A Btk.-ban szereplő kábítószer bűncselekmények részbeni újra alkotásának elsődleges célja egyrészt a kábítószerekkel, másrészt az új pszichoaktív anyagokkal kapcsolatos bűncselekmények büntetőjogi fenyegetettsége terén az idáig fennállott különbségek megszüntetése volt. Ennek eredményeképpen a kétféle körbe tartozó illegális szerekek mint elkövetési tárgyakkal történő visszaélés a továbbiakban azonos tényállási keretek között vált elbírálnak, illetve azonos büntetési tételekkel is sújtható.

[62] A törvény alapvetően változtatott az elkövetéskor és az elsőfokú ítélet meghozatalakor még hatályos Btk. „kábitószer” fogalmának a normatív tartalmán. Továbbra is kábitószernek minősülnek az előzőleg hatályban volt szabályozás szerinti, a jogszabályban meghatározott listákon szereplő „hagyományos” kábitószeres. Az új szabályozás szerint azonban kábitószernek minősülnek továbbá az ugyancsak jogszabályban meghatározott listákon feltüntetett, korábban új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagok is.

[63] A 2025. június 15. napja óta hatályos Btk. 459. § (1a) bekezdése szerint kábitószer a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 1. mellékletében a kábitószeres 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, 2. mellékletében a pszichotróp anyagok 1. vagy 2. jegyzékén szereplő anyag, valamint a 3. mellékletben meghatározott anyag.

[64] A Btk. 2. § (2) bekezdése alapján, ha a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény szerint a cselekmény már nem büncselekmény, vagy enyhébben bírálható el, akkor az új büntető törvényt kell alkalmazni.

[65] A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályos törvény alapján az I. és II. r. vádlott a cselekményét kábitószeres és az ADB-BBUTINACA vonatkozásában új pszichoaktív anyagnak minősülő anyagra is elkövette, amely cselekmények ennek okán külön-külön törvényi tényállásokba illeszkednek, így cselekményük a kábitószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] mellett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének [Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulata] is minősült, azonban a jelenleg hatályos jogszabály alapján az I. és II. r. vádlott cselekményét kizárólag kábitószerre követte el, így az egységesen kábitószer-kereskedelem büntetteként minősül [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulata, (3) bekezdés].

[66] A Btk. 2. §-a szerinti vizsgálatot vádlottanként kell elvégezni és az anyagi jogi szabályok adott vádlottnál releváns rendelkezései összevetése eredményeként lehet abban a kérdésben állást foglalni, hogy melyik büntető törvényt kell alkalmazni.

[67] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban is, hogy vádlott I. r. vádlott a terhére rótt cselekményeket többszörös visszaesőként látszik elkövetni, ezért a büntetés kiszabása során alkalmazni kell a Btk. 89. § (1) bekezdésében foglalt azon szabályt is, hogy az újabb büncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a 25 évet.

[68] A Btk. 81. § (1)-(4) bekezdése alapján – halmazat esetén – ha a bűnhalmazatban lévő büncselekmények közül legalább kettő határozott ideig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetési tétel felső határa a legmagasabb büntetési tétel felével emelkedik, de nem érheti el az egyes büncselekményekre megállapított büntetési tételek felső határának együttes tartamát. Ha ennek feltételei az adott büncselekmény vonatkozásában fennállnak, a bűnhalmazatban lévő büncselekmény büntetési tételét a különös, a többszörös és az erőszakos többszörös visszaesőkre, továbbá a bűnszervezetben

történő elkövetésre vonatkozó rendelkezések alapján a (2) és (3) bekezdés alkalmazását megelőzően kell megállapítani.

[69] A Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés szerinti kábítószer-kereskedelem büntetnének büntetési tétele az elkövetéskor, illetve az elbíráláskor hatályos Btk. szerint 5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, míg az elkövetéskor hatályos Btk. 184. § (1) bekezdés 4. fordulata szerint az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetnének büntetési tétele 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés. Halmazati büntetés kiszabása esetén a büntetési tételkeret 5 évtől 25 évig terjedő szabadságvesztés, és ugyanez a tételkeret abban az esetben is, ha a cselekmény jogi minősítésének változása következtében nem halmazati büntetés kerül kiszabásra az I. r. vádlottal szemben, mivel abban az esetben is figyelemmel kell lenni a többszörös visszaesői minőség miatt a Btk. 89. § (1) bekezdésére.

[70] Tekintettel arra, hogy az elbíráláskori Btk. más kérdésben sem tartalmaz enyhébb szabályokat vádlott1 I. r. vádlott tekintetében, ezért vonatkozásában továbbra is az elkövetéskori Btk. alkalmazandó.

[71] Ugyanakkor vádlott2 II. r. vádlott esetében az elbíráláskor hatályos törvény alkalmazása indokolt, mivel a büntetés kiszabásánál irányadó szabályok révén már nem halmazati büntetést kell vele szemben kiszabni.

[72] A 2025. évi XIX. törvény 14. §-a 2025. június 15-i hatállyal módosította a Btk. 178. § (1) és (2) bekezdésében írtakat is, a Btk. 2. §-a szerinti vizsgálat elvégzése tehát vádlott3 III. r. vádlott esetében is indokolttá vált.

[73] vádlott3 III. r. vádlott cselekményének minősítése a Btk. 178. § (1) bekezdés 3. fordulat, 4. fordulat, (2) bekezdés b) pont, amelynek büntetési tételkerete az elkövetéskori Btk. szerint 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, míg az elbíráláskor hatályos Btk. szerint 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés. Erre figyelemmel vonatkozásában az elbíráláskori szabályok nem kedvezőbbek, ezért esetében az ítéltábla az elkövetéskori Büntető Törvénykönyvet alkalmazta.

[74] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt az 1/2007. BJE határozatban foglaltakra, amely szerint a kereskedés olyan elkövetési magatartásokat ölel fel, amelyek rendszeres adásvételek által valósulnak meg, haszonszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése, csomagolása, elosztása is, amely magatartás befejezett tettesi cselekmény. Erre figyelemmel nem értett egyet az ítéltábla a II. r. vádlott védőjének az eltérő minősítésre irányuló okfejtésével.

[75] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját is, hogy tévedett a törvényszék, amikor az I. r. vádlott azon magatartását, hogy 2021. február 11. és február 18. napja közötti időszakban tanú4 részére a nála végzett munkája ellentételezéseként adott kábítószer, nem a kereskedés körében, hanem a Btk. 176. § (1) bekezdés 2. fordulata

szerinti átadásként értékelte. Ez esetben is adásvétel valósult meg a felek között, az eltérés mindössze annyi, hogy tanú4 nem készpénzzel, hanem azzal fizetett, hogy munkát végzett az I. r. vádlottnak, így a jogügylet visszerthesnek és nem ingyenesnek tekintendő.

[76] Ami vádlott3 III. r. vádlott I/4. és III. tényállási pontokban írt cselekményeit illeti, az I/4. tényállási pontban írt irányadó tényállás szerint vádlott1 I. r. vádlottól 80 gramm mennyiségben *szerezett meg* etil-hexedron hatóanyag-tartalmú kábítószer, míg a III. tényállási pontban írtak szerint legalább 16,5 gramm tiszta hatóanyag-tartalmú etil-hexedront tárolt. Ezen két cselekmény természetes egységet képez azzal, hogy a III. r. vádlott terhére megállapított kábítószer birtoklása büntettének jogszabályi alapja helyesen a Btk. 178. § (1) bekezdés 3. fordulata (az I/4. tényállási pontban körülírt „megszerez” elkövetési magatartás), 4. fordulata (a III. tényállási pontban írt „tartás” elkövetési magatartás), (2) bekezdés b) pontja.

[77] Ami vádlott1 I. r. és vádlott2 II. r. vádlott terhére megállapított társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének minősítését illeti, az ítéltábla az elsőfokú ítélet erre vonatkozó indokolását azzal egészítette ki, illetve helyesbítette az összesített tiszta hatóanyag-tartalom alapján, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak legalább 312%-a, azaz 3,12-szerese, amellyel kereskedtek.

[78] vádlott3 III. r. vádlott által megszerzett és tartott kábítószer az összesített tiszta hatóanyag-tartalma alapján a jelentős mennyiség alsó határát meghaladta, annak legalább 235,71%-a, azaz 2,35-szerese.

[79] A büntetés kiszabása körében az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte mindhárom vádlott javára azt, hogy hosszú ideig álltak büntetőeljárás hatálya alatt. Ezen túlmenően további enyhítő körülmény az I. és a III r. vádlott esetében a letartóztatás, míg a II. r. vádlott esetében a bűnügyi felügyelet hatálya alatt állásuk (Kúria 56. számú BKv. III.10. pontja). Az I. r. vádlott vonatkozásában értékelt súlyosító körülmények közül mellőzte a többszörös visszaesői minőségét, mivel az a büntetési tételkeretet emelő tényező, és mint ilyen, annak súlyosítóként értékelése a kétszeri értékelés tilalmába ütközne, így kizárólag az azt megalapozó elítélésén túli elítélései súlyosítanak.

[80] vádlott2 II. r. vádlott esetén további enyhítő körülmény, hogy beteg édesanyját ápolja, míg az I. r. vádlott vonatkozásában a tartós megbetegedései (Kúria 56. számú BKv. II.12. pontja).

[81] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre figyelemmel nem tévedett a törvényszék, amikor a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglalt büntetéskiszabási elvek figyelembevételével mindhárom vádlottat végrehajtandó szabadságvesztésre és közügyektől eltiltásra ítélte. Azok tartamát is oly módon határozta meg, hogy megfelelően szolgálják a büntetési célok elérését.

[82] vádlott1 I. r. vádlott esetében, aki a terhére rótt bűncselekményeket többszörös visszaesőként, feltételes szabadság hatálya alatt követte el, a kiszabott

szabadságvesztés inkább enyhe mint súlyos, így annak lényeges enyhítésére az ítéltábla nem talált indokot.

[83] vádlott2 II. r. vádlott javára a középértéktől jelentősen eltérve megállapított szabadságvesztés tartama még a megváltozott minősítésre tekintettel sem tekinthető eltúlzottan súlyosnak.

[84] vádlott3 III. r. vádlott esetében a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítését sem találta indokoltnak az ítéltábla.

[85] Erre figyelemmel a szabadságvesztésének enyhítésére irányuló fellebbezések is alaptalanok maradtak.

[86] Ugyanakkor vádlott1 I. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát a betegségeire, megromlott egészségi állapotára figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja helyett a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja szerinti börtön fokozatban határozta meg.

[87] Tévedett a törvényszék, amikor vádlott3 III. r. vádlott esetében nem fegyház, hanem börtön fokozatban állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát.

[88] A Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, ha a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést kábítószer birtoklása súlyosabban minősülő esetei miatt szabták ki, esetében a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozat meghatározása a büntetés kiszabásánál irányadó körülményekre tekintettel nem volt indokolt.

[89] Nem tévedett a törvényszék amikor vádlott3 III. r. vádlott vonatkozásában elrendelte a Btk. 87. § b) pontja alapján a Kunszentmártoni Járásbíróság 5.B.88/2018. számú ítéletével kiszabott egy év börtönbüntetés végrehajtását, miután az I/4. tényállási pontban írt cselekményt 2021. február 11. és 18. napja között, azaz a 2019. március 4. napjától 2021. március 3. napjáig tartott próbaidő alatt követte el. Erre tekintettel nem osztotta az ítéltábla a III. r. vádlott védőjének ezzel ellentétes álláspontját.

[90] vádlott2 II. r. vádlott esetén az ítéltábla a halmazati büntetésre utalást mellőzte, miután a cselekményeit egy bűncselekménynek minősítette.

[91] A II. r. vádlottal szemben elrendelt további vagyonekbevétele összegét a II/3. tényállási pontban írtak helyesbítésére figyelemmel, azt újraszámolva a további vagyonekbevétele összegét, 1.766.855.-Ft-ra felemelte.

[92] 2020. október 13. napján vádlott1 I. r. vádlott lakóhelyén tartott rendőri intézkedés során 235.000.-Ft készpénz lefoglalására került sor, amely bűncselekmény

elkövetéséből származott. Erre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra nézve vagyonekobzást rendelt el.

[93] A Btk. 74/A. § ugyancsak a vagyonekobzással összefüggő szabályokat tartalmaz, e tekintetben az elsőfokú ítélet jogi indokolása helyesbítésre szorul, mivel feltehetően elírás következtében az „A” jelölést elmulasztotta feltüntetni a törvényszék az elsőfokú ítélet [167] és [169] bekezdéseiben, azonban az abban írtak megfelelnek a törvény szövegének. Az eljárás során nem került sor az ellenkező bizonyítására, így a törvényszék a törvénynek megfelelően rendelkezett az I. r. vádlottól lefoglalt pénzösszeg vagyonekobzása felől, így annak vagyoni érdekeltl vagyoni érdekelt részére történő kiadására nem kerülhetett sor.

[94] Miután elmulasztotta az elsőfokú bíróság Lakatos Noémi Kármé vagyoni érdekeltet felhívni, hogy amennyiben a részére kiadni rendelt dolgokat a határozat közzétételétől számított három hónapon belül nem veszi át, azok az állam tulajdonába kerülnek, az ítéletábla azt pótolta a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján.

[95] A kifejtettekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította a korábban kifejtettek szerint vádlottl I. r. vádlott terhére rótt társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének, illetve vádlott3 III. r. vádlott terhére rótt kábítószer birtoklása büntetnének jogszabályi alapját helyesen.

[96] Az elsőfokú ítélet alapját képező tárgyalási napokat helyesbítette, illetve a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Rendőr-főkapitányságon nyilvántartott és elkobozni rendelt 71 db simítózáras tasak vonatkozásában megállapította, hogy azokat már a Szolnoki Törvényszék Gazdasági Hivatalának bűnjelkezelője kezeli.

[97] Az elsőfokú bíróság vádlottl I. r. vádlottal szemben elfogatóparancsot bocsátott ki, amely 2025. március 10. napján vezetett eredményre és az előállítással kapcsolatban 20.500.-Ft költség keletkezett, amely a Be. 119. § (5) bekezdése alapján bűnügyi költség. Annak megfizetésére az ítéletábla az I. r. vádlottat a Be. 574. § (1)-(4) bekezdései alapján kötelezte.

[98] vádlottl I. r. vádlott által 2025. március 10. napjától 2026. január 22. napjáig, illetve vádlott3 III. r. vádlott által a 2025. március 4. napjától 2026. január 22. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[99] Megállapította az ítéletábla az I. és a II. r. vádlott személyazonosító igazolványának számát, az I. r. vádlott tényleges tartózkodási helyét, a III. r. vádlott lakcímét és tényleges tartózkodási helyét is.

[100] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2026. január 22.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.

Dr. Halász Edina s.k.

Dr. Pócs Teodóra s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.657/2025/22. számú ítélete és a Szolnoki Törvényszék 22.B.713/2022/130. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett.*

Szeged, 2026. január 22.

dr. Mezőlaki Erik s.k.

a tanács elnöke